

ЩОДО РЕЗЕРВІВ ЗБІЛЬШЕННЯ ПРИБУТКУ ПІДПРИЄМСТВА

Чернушек Н.Г., гр. Б-19

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **І.В. Руденко**
Харківський державний університет харчування і торгівлі

Ринкові перетворення, характерні для української економіки сьогодні, зумовлюють необхідність глибокого теоретичного осмислення сутності явищ, фактів і процесів, а також виважених практичних дій. Особливо це стосується ситуацій, коли об'єктом дослідження є фінансовий результат.

Відомо, що головною метою діяльності будь-якого підприємства або організації, які функціонують в умовах ринкової економіки, є максимізація прибутку. Для досягнення цієї мети підприємству необхідно здійснювати аналіз результатів своєї діяльності і шукати невикористані можливості їх збільшення, тобто резерви. Резерви можуть виявлятися на стадіях планування та безпосереднього виробництва продукції і її реалізації.

Резерви збільшення прибутку – це кількісні можливості зростання прибутку. Вони можуть бути забезпечені завдяки: збільшенню обсягу випуску продукції (робіт, послуг); зниженню витрат на виробництво і реалізацію продукції; економії і раціональному використанню коштів на оплату праці робітників та службовців; запровадженню досягнень науково-технічного прогресу, за рахунок чого зростає продуктивність праці. Для того, щоб підрахувати виявлені під час аналізу резерви збільшення прибутку, необхідно провести його факторний аналіз і з'ясувати причини відхилень.

Також значну роль у максимізації прибутку підприємства відіграє інноваційна діяльність, оскільки в сучасній економіці відбувається посилення ролі інновацій як чинника стратегічного розвитку господарюючих суб'єктів. Це обумовлено значним перевищенням приросту фінансового результату над величиною витрат на інвестиційну діяльність, спрямовану на досягнення високої прибутковості та стійкості розвитку підприємства.

Збільшення обсягів реалізації продукції або послуги багато в чому досягається за рахунок відповідних інноваційних перетворень. Розглянуті резерви збільшення прибутку дозволяють не тільки вести аналіз прибутковості підприємства, але й сприятимуть підвищенню ефективності та доцільності прийнятих управлінських рішень.

УДОСКОНАЛЕННЯ АНАЛІЗУ ПЛАТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Шишкіна А.С., гр. Б-27м

Науковий керівник – доц. **Г.Г. Лисак**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Сучасні умови господарювання вимагають нові підходи до фінансового аналізу, які дозволяють надати узагальнену та глибоку оцінку «фінансовому здоров'ю», прибутковості, ефективності діяльності підприємства.

На основі аналізу внутрішніх протиріч діючого законодавства України про банкрутство пропонуємо наступні заходи щодо удосконалення аналізу платоспроможності: використання декількох варіантів нормативних значень коефіцієнтів поточної ліквідності: індивідуального для кожного підприємства та загального (для групи підприємств галузі).

У відповідності до діючих нормативних документів щодо аналізу фінансового стану, динаміка коефіцієнту поточної ліквідності замінюється статикою, тобто використовуються його значення на звітні дати. При цьому висновки про платоспроможність підприємства (за умовчанням) переносяться на весь звітний період. Однак фінансовий стан підприємства змінюється щоденно, тому платоспроможність за весь звітний період і платоспроможність на звітні дати не тотожні.

При використанні коефіцієнта поточної ліквідності для оцінки платоспроможності підприємства теоретично можливі і практично мають місце наступні помилки оцінки платоспроможності: – помилка першого роду – фактично платоспроможне підприємство визнається неплатоспроможним; – помилка другого роду – фактично неплатоспроможне підприємство визнається платоспроможним.

Виходячи з цього вважаємо за доцільне використання методики, що передбачає розподіл статично значущої репрезентативної вибірки або генеральної сукупності підприємств галузі за критерієм наявності/відсутності простроченої короткострокової кредиторської заборгованості на звітну дату, з одного боку, та по групам коефіцієнтів поточної ліквідності, з іншого. Отриманий розподіл корегується на фактори, що спотворюють фактичну платоспроможність. І нарешті, визначають таке порогове значення коефіцієнту поточної ліквідності, при якому мінімізується сума помилок першого та другого роду.